

Η καημένη η ύαινα δεν φταίει για τη μυρωδιά της

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η ύαινα ενημερώνεται για τους γείτονες από τη μυρωδιά που αφήνουν στα χόρτα. Credit: Wikimedia Commons

Η δυσοσμία της δεν οφείλεται στις ίδιες αλλά σε συμβιωτικά βακτήρια που ζουν σε αυτές

Ιστ Λάνσινγκ, Μίσιγκαν

Οι ύαινες ήταν γνωστό ότι επικοινωνούν μεταξύ τους αλείφοντας στα χόρτα εκκρίσεις από έναν ειδικό αδένά που βρίσκεται κάτω από την ουρά τους. Οι μυρωδιές, μάλλον απωθητικές για την ανθρώπινη μύτη, αποκαλύπτουν το αν μια ύαινα είναι αρσενική ή θηλυκή, αν είναι νεαρή ή γέριχη, ακόμα και το εάν έχει διάθεση για ζευγάρωμα.

Τώρα, όμως, οι επιστήμονες διαπιστώνουν ότι αυτά τα πλούσια οσφρητικά δεδομένα δεν παράγονται από τις ίδιες της ύαινες, αλλά από συμβιωτικά βακτήρια που ζουν πάνω στον αδένά.

Η ανακάλυψη

Ερευνητές του Πολιτειακού Πανεπιστημίου του Μίσιγκαν συνέλεξαν δείγματα των παχύρρευστων εκκρίσεων από ύαινες που αναισθητοποίησαν σε διάφορες περιοχές της Κένυας. Στη μύτη του **Κέβιν Τέις**, επικεφαλής της μελέτης, το έκκριμα μυρίζει σαν μισοσαπισμένα βρεγμένα χόρτα. Άλλοι, όμως, το περιγράφουν σαν οσμή «φτηνού σαπουνιού».

Τα δείγματα ταξίδεψαν στο Μίσιγκαν και αναλύθηκαν με την τεχνική της φασματοσκοπίας μάζας προκειμένου να ταυτοποιηθούν τα πτητικά λιπαρά οξέα στα οποία πιστεύεται ότι οφείλεται η μυρωδιά. Παράλληλα, οι ερευνητές ταυτοποίησαν τα βακτήρια που αναπτύσσονταν στο έκκριμα με γενετικές αναλύσεις.

Η ανάλυση έδειξε ότι τα βακτήρια που ζουν στο έκκριμα μπορούν όντως να παράγουν τα πτητικά λιπαρά οξέα που αναγνωρίστηκαν. Επιπλέον, το προφίλ των βακτηρίων σε κάθε δείγμα εκκρίματος βρέθηκε να διαφοροποιείται ανάλογα με το φύλο, την ηλικία, την αναπαραγωγική ετοιμότητα και την κοινωνική προέλευση κάθε ζώου.

Η λογική εξήγηση για τα ευρήματα της μελέτης είναι ότι οι ύαινες συνεξελίχθηκαν με τα μικρόβια που ζουν στους αδένες τους έτσι ώστε να αναγνωρίζουν τις πληροφορίες που μεταδίδουν τα μικρόβια για τον οικοδεσπότη τους. Επιπλέον, οι ερευνητές υποσιάζονται ότι τα μικρόβια μεσολαβούν στην επικοινωνία και άλλων θηλαστικών που βασίζονται στην αίσθηση της όσφρησης, ακόμα και αν δεν διαθέτουν ειδικούς αδένες.

«Πιστεύουμε ότι η υπόθεση της χημικής επικοινωνίας η οποία βασίζεται στη ζύμωση [εκκρίσεων] από μικρόβια θα αποδειχθεί ότι ισχύει ευρέως σε θηλαστικά που μαρκάρουν το χώρο τους με οσμές» γράφουν οι ερευνητές στην επιθεώρηση «PNAS».

Βαγγέλης Πρατικάκης

Πηγή: tovima.gr